

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Rotaru Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Rotaru Ion

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2018 – 03.06.2020;

Instanța de apel: 09.09.2020 – 28.10.2020;

Instanța de recurs: 22.01.2021 – 12.10.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 iunie 2020, Rotaru Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 4 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată în procesul penal, fiind dispusă încasarea din contul lui Rotaru Ion în beneficiul lui Ciobanu Aurel suma de 350 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Rotaru Ion, în perioada ianuarie - martie 2017, având o înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căruia cauza penală este disjunsă într-o procedură aparte, ambii anterior fiind în conflict - relații ostile cu partea vătămată Ciobanu Aurel, urmărind scopul răzbunării și distrugerii intenționate a bunurilor, au acumulat date personale și alte informații utile despre bunurile materiale a ultimului, ca ulterior să le distrugă prin incendiere. Ca urmare a realizării intențiilor criminale menționate supra, la 08 martie 2017, în jurul orelor 03.40, Rotaru Ion, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Xxxx și acționând cu acordul tacit la altă persoană în privința căruia cauza penală este disjunctă, s-a apropiat de automobilul ce aparține lui Ciobanu Aurel, de model Audi Q5 cu numărul de înmatriculare XXXX și intenționat l-a nimicit prin incendiere din direcția - regiunea barei de protecție față stânga.

În rezultatul acțiunilor intenționate, admise de către Rotaru Ion și organizate cu participarea unei alte persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, automobilul indicat a fost deteriorat tehnic semnificativ, fapt ce a dus la imposibilitatea reparării și utilizării acestuia în continuare, prin ce părți vătămăte (civile) Ciobanu Aurel ia fost cauzată o daună în proporții mari în sumă de 350 000 lei.

Acțiunile lui Rotaru Ion, au fost încadrate în baza art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, deteriorare intenționată a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Rotaru Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

3.1. Avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Rotaru Ion să fie achitat.

În susținerea apelului declarat, apărarea a invocat că probele puse la baza soluției de condamnare nu au fost apreciate corect, deoarece vinovăția inculpatului nu este dovedită, dat fiind că declarațiile acestuia, a părții vătămăte, a martorilor cât și alte probe puse la baza condamnării n-au fost apreciate corect.

Totodată, apărarea a menționat că fiind audiată pretinsa parte vătămăată a indicat doar circumstanțele când și unde a parcat automobilul său, care ulterior a fost incendiat, nu a văzut însuși fapta incendierii, presupune că această fapta a comis-o inculpatul din motive de răzbunare, însă confirmă totodată că amenințări directe în acest sens din partea inculpatului nu au fost, indică doar la faptul primirii unor mesaje în acest sens chipurile din partea inculpatului - or, aceste declarații în ansamblu nu probează nici în mod direct sau indirect careva relevanță sau vinovăție a inculpatului.

A subliniat că, fiind audiat în ședința de judecată martorul, care la acel moment activa în calitate de paznic în curtea unde a fost parcat și ulterior incendiat automobilul părții vătămăte, acesta a declarat, precum că nu a văzut nemijlocit momentul incendierii automobilului menționat, iar referitor la recunoașterea după fotografie a inculpatului în calitate de făptuitor — nu și-a putut menține aceste declarații în instanța de judecată, indicând în acest sens că nu a văzut nemijlocit fața acelei persoane pe care ar fi văzut-o în seara producerii incidentului invocat, concretizând că a surprins acea persoană la un loc unde era întuneric și nemijlocit nu a avut posibilitatea de a vedea fața acelei persoane, or, în acest sens, cum putea acest martor să-l recunoască pe inculpat după fotografie în situația în care nu a văzut fața acelei persoane pe care ar fi surprins-o în acea seară - or, aceste declarații în ansamblu la fel nu probează careva relevanță sau

vinovăție a inculpatului, iar proba administrată la etapa efectuării urmăririi penale privind recunoașterea inculpatului după fotografie - decade pe motiv, că nu a putut fi confirmată în instanța de judecată.

A precizat că, declarațiile așa-numitului martor sub acoperire — fiind audiat acesta a declarat doar faptul, precum că ar fi avut o discuție telefonică cu pretinsul complice al învinuitului și care, chipurile, în cadrul acestei discuții telefonice ar fi confirmat careva relevanță a inculpatului Rotaru Ion la incendierea automobilului menționat; în același timp acest martor sub acoperire nu a putut proba prin alte probe însuși faptul, că a avut loc într-adevăr o asemenea discuție telefonică, când și în ce circumstanțe, or, aceste declarații nu pot fi reținute ca fiind relevante speței, deoarece nu confirmă în mod direct careva relevanță sau complicitate a inculpatului Rotaru Ion la incendierea automobilului.

A notat că cu privire la cartela telefonică sim și probele derivate din ea, indică în acest sens, fiind audiat în ședința de judecată însuși ofițerul de urmărire penală, care chipurile a administrat această cartelă telefonică sim în calitate de mijloc material de probă în prezenta cauză penală a declarat, precum că această cartelă telefonică sim ar fost depistată în cadrul percheziției în automobilul inculpatului Rotaru Ion, însă nu a fost indicată și, respectiv, nu a fost inclusă în procesul-verbal al percheziției menționate, deoarece nu era convins la acel moment asupra faptului, dacă această cartelă telefonică este sau nu relevantă la materialele prezentei cauze penale; în continuare declară, precum că această cartelă telefonică sim a păstrat-o în safeu câteva luni, ca mai apoi să o transmită următorului ofițer de urmărire penală, care a preluat anchetarea prezentei cauze penale, or, reieșind din prevederile procedurale cu privire la procesul-verbal al unei anumite acțiuni de urmărire penală, precum și din prevederile procedurale care prevăd procedura de efectuare a percheziției, urmează să constate cu statut imperativ, că în procesul-verbal al acțiunii de percheziție se indică doar circumstanțele de fapt și de drept, respectiv obiectele depistate în cadrul percheziției, cu respectarea în mod imperativ a procedurii stabilite în acest sens de Cod procedură penală, or, faptul că această cartelă telefonică sim nu a fost indicată în conținutul procesului-verbal menționat la momentul întocmirii lui - pune în discuție modul de apariție a acestei cartele telefonice sim, precum și administrarea ei ulterioară în calitate de mijloc material de probă, or, în situația în care această cartelă telefonică sim a fost administrată la materialele prezentei cauze penale în condiții dubioase și cu încălcarea flagrantă a prevederilor procedurale, care prevăd modul de efectuare a unei percheziții și de întocmire a procesului-verbal de percheziție — aceste circumstanțe de fapt și de drept duc la nulitatea ei în calitate de mijloc material de probă, ca fiind administrată cu încălcarea procedurii stabilite, precum și nulitatea probelor care decurg din ea, adică a informațiilor prelevate de pe această cartelă, inclusiv interpretarea în calitate de probă a mesajelor telefonice invocate în actul de învinuire ca fiind expediate, chipurile de către inculpat către partea vătămată. A reiterat faptul, că odată fiind administrată cu încălcarea procedurii stabilite - această cartelă telefonică sim nu poate fi admisă în calitate de mijloc material de probă, or, la fel nu pot fi admise în calitate de probe informațiile prelevate de pe această cartelă telefonică sim.

De asemenea a indicat că, nu pot fi admise în calitate de probe informațiile prelevate de pe această cartelă telefonică sim.

A considerat că nefiind probate circumstanțele de fapt și de drept invocate în actul

de învinuire, formulat în prezenta cauză penală în privința inculpatului Rotaru Ion, or, acestea nu reflectă și nu corespund celor stabilite în cadrul judecării prezentei cauze penale, acțiuni în baza cărora solicit achitarea inculpatului Rotaru Ion.

3.2. Partea vătămată Ciobanu Aurel, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă mai aspră.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

În continuare, a invocat că, pericolul social sporit al deteriorării intenționate de către Rotaru Ion a bunului, comis în prezența acestei circumstanțe agravante lit. a) alin.(2) art.197 Cod penal, rezultă din faptul că metodele la care a recurs inculpatul a pus în pericol nu numai integritatea bunurilor - automobilelor parcate în imediata apropiere cu automobilul supus incendierii de model Audi Q5 care îi aparținea părții vătămate Ciobanu Aurel, dar și viața și sănătatea persoanelor - locatarilor blocurilor aflate în imediata apropiere, adică în fața și spatele automobilului incendiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Harunjen Artur în numele inculpatului, admise apelurile declarate de către partea acuzării și de către partea vătămată Ciobanu Aurel, casată parțial sentința, în partea aplicării art.90 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare, aplicată în baza art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal în privința lui Rotaru Ion, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a respins argumentele apărării privind achitarea inculpatului din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, deoarece analizând în ansamblu probele administrate, prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului a indicilor infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, potrivit elementelor, deteriorare intenționată a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere, săvârșirea infracțiunii fiind dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Ciobanu Aurel, declarațiile martorilor Dorogan Mihail, Croitor Alexandru, Savin Gheorghe, Patrașcu Andrian, declarațiile specialistul Sorbală Sergiu, precum și materiale anexate la cauza penală, care au fost cercetate și verificate în instanța de apel, cum ar fi: procesul - verbal de cercetare la fața locului din 08 martie

2017 cu planșa fotografică (vol. I, f.d.15-20), actul de constatare a incendiului din 08 martie 2017 (vol. I, f.d.41), procesul-verbal de cercetare la fața locului a incendiului din 09 martie 2017 cu planșă fotografică (vol. I, f.d.42, 46-47), încheiere pe baza incendiului ce s-a produs la 08 martie 2017 la autoturismul demarca „Audi Q 5” numerele de înmatriculare XXXX, parcat în curtea blocului locativ din str. Xxxx, potrivit concluziei căreia: „Focarul inițial al incendiului este amplasat în exterior în regiunea barei protecție față stânga a automobilului. Cauza probabilă a izbucnirii incendiului este incendierea intenționată” (vol. I, f.d.48), procesul - verbal de examinare a imaginilor video din 30 martie 2017, potrivit căruia, fiind examinate imaginile video din data de 08 martie 2017 (mijloc material de probă în cauza penală nr.2017020380), de la camera de supraveghere video instalată în exteriorul blocului locativ situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxx. În înregistrarea vizualizată, la ora 03.33.13 sec. și ora 03.40.13 sec. se observă deplasarea unei persoane cu glugă pe cap și cu un pachet în mână. În continuare la ora 03.41.19 sec. se observă cum persoana cu gluga pe cap și un pachet în mână se deplasează din direcția blocului locativ spre un automobil, după care la ora 03.41.43 sec. automobilul de culoare întunecată izbucnește în flăcări, iar dintre automobile iese persoana și fuge din direcția automobilului care a luat foc, în direcția camerei de supraveghere (vol. I, f.d.69-77), raportul privind analiza operațională a informațiilor dispuse în baza cauzei penale 17020380 din 14 iunie 2017 (vol. I, f.d.59 – 64), raportul privind analiza operațională a informațiilor dispuse în baza cauzei penale 17020380 din 27 decembrie 2017 (vol. II, f.d.80 – 117), descifrările convorbirilor telefonice ridicate la 20 decembrie 2017, de la companiile „Moldtelecom” SA, „Moldcell” SA și „Orange” SA și păstrate pe suport electronic - trei discuri (vol. II, f.d.118), răspunsul cu nr.4-20/d/17-706 din 15 decembrie 2017 parvenit din cadrul Secției tehnologii informaționale și combaterea crimelor cibernetice cu anexă (extras din baza de date), potrivit căreia în perioada 18 februarie 2017 – 13 martie 2017 cet. Rotaru Ion s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova (vol. II, f.d.48 - 49), răspunsul cu nr.INP/2-10337 din 22 decembrie 2017 parvenit din cadrul Centrului unic de monitorizare și coordonare cu anexă (extras din baza de date), potrivit căreia automobilul cu numărul de înmatriculare xxxx cu care se folosea cet. Rotaru Ion, în perioada nopții din zilele de 07-08 martie a circulat prin mun. Chișinău (vol. II, f.d.51-52), procesul - verbal de confruntare între bănuitul Rotaru Ion și partea vătămată (civilă) Ciobanu Aurel din 07 noiembrie 2017, potrivit căreia partea vătămată Ciobanu declarațiile sale le-a susținut complet, indicând că după incendierea automobilului său a vizualizat imaginile video din zilele de 07 – 08 martie 2017 văzând persoana de gen masculin care i-a incendiat automobilul studiind, mersul, gesturile, corpolența și alte trăsături, având suspiecții precum, că persoana din imagine este cet. Rotaru Ion. Susține, că persoana care i-a incendiat automobilul este anume Rotaru Ion, care consideră că a fost influențat de către Savin Mihail (vol. II, f.d.30 - 33), informațiile extrase de pe telefonul mobil de model Iphone model 4S cu nr. IMEI: xxxx ce aparține martorului Savin Gheorghe, scrisoare ÎM „Orange Moldova” SA cu referire câte cifre din numărul IMEI se indică în răspunsurile eliberate de organele de drept, copia procesului - verbal de ridicare din 24 iulie 2019 din care s-a ridicat benevol de la ofițerul de urmărire penală a Serviciului accidente rutiere a Secției coordonare activității de urmărire penală, inspector superior Patrașcu Andrian cartela sim cu inscripția companiei Orange imprimată într-un semn sub formă de pătrat de culoarea oranj având un număr în afara semnului cu următoarele cifre „1701” după care mai jos „1366”, după

care mai jos „3553” după care mai jos „4”. Alte careva inscripții pe cartela sim ridicată lipsesc.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, solicitarea privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Rotaru Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpat.

Instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptei săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, necesită un regim sancționator mai dur pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

5. Avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocă temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Indică apărarea că, instanța de apel și-a motivat soluția prin transcrierea în decizie a conținutului sentinței, cu excepția pretinselor argumente, care se referă la excluderea aplicării art.90 Cod penal. În consecință, instanța de apel nu a examinat și nu și-a motivat soluția în raport cu motivele care se conțin în apelul declarat în favoarea lui Rotaru Ion, în acest sens, nu au fost examinate argumentele apărării privind:

- criticile aduse în legătură cu declarațiile „*martorului protejat*”, cu date codate, Croitoru Alexandru, audiat în ședința de judecată, în lipsa lui Rotaru Ion, inclusiv în partea ce ține de faptul, că aceste declarații nu sunt concludente și utile;

- criticile aduse în raport cu declarațiile martorului Dorogan Mihail, inclusiv în partea ce ține de faptul, că acestea nu sunt concludente și utile în sensul condamnării lui Rotaru Ion;

- inadmisibilitatea elementelor de fapt: „*cartela telefonică sim și probele derivate din ea*”, în dosar lipsind acte de procedură ce ar confirma proveniența cartelei, modul de administrare și persoana care a administrat-o, în același timp, prin procesele-verbale de percheziție se infirmă poziția acuzării, potrivit căreia cartela ar fi fost ridicată de la condamnat;

- criticile aduse Rapoartelor privind analiza operațională a informațiilor (*în apel fiind indicat „ raportul specialistului ”*);

- criticile privind concluziile instanței de judecată referitoare la puterea probatorie a elementelor de fapt ce ține de pretinsa comunicare între condamnat și partea vătămată, care ar fi avut loc la data de 13 iunie 2017, dată la care ar fi fost lansate amenințări din partea lui Rotaru Ion.

A mai menționat că vinovăția inculpatului a fost stabilită în baza declarațiilor martorului Dorogan Mihail, considerate de prima instanță ca fiind „pertinente, concludente și veridice”, fără a-și motiva concluzia, chiar și în situația în care instanța de apel a stabilit, că martorul a declarat: „*persoana era aproximativ aceeași persoană ca și Rotaru Ion*”.

Mai mult, menționează că pentru a stabili, că declarațiile martorului sunt pertinente, concludente și veridice în contextul standardului de probare „*în afara dublilor rezonabile*” instanțele de judecată au avut obligația să perceapă esența acestora și evoluția lor în timp. Doar în așa mod se putea stabili puterea probatorie a declarațiilor și credibilitatea martorului.

Reiterează că, instanța de apel a reținut din declarațiile martorului că persoana pe care a văzut-o Dorogan Mihail la locul faptei în noaptea comiterii infracțiunii „*era aproximativ aceeași persoană ca și Rotaru Ion*”.

În opinia apărării declarațiile martorului nu pot fi considerate concludente și utile. A stabili vinovăția condamnatului, în raport cu acuzațiile aduse, în cazul în care martorul operează cu expresii „*aproximativ*”, „*parcă seamănă*”, „*aproximativ 50-60% consider că este anume el*”, înseamnă că „*aproximativ a fost stabilită vinovăția*” sau „*aproximativ a fost stabilit adevărul*”, or, instanțele de judecată au admis erori grave de fapt prin denaturarea probelor din dosar.

De asemenea, schimbând înțelesul, natura și caracterul acestor declarații, prima instanță a constatat că există și unele divergențe (*characterul neveridic*) în poziția martorului, prin urmare au fost reținute „*declarațiile martorului făcute cu ocazia audierii în faza urmăririi penale*”, aspect ignorat de către instanța de apel și, care denotă existența unor contradicții în concluziile instanțelor de judecată (*instanța de gradul doi s-a bazat doar pe declarațiile martorului date în ședința de judecată*). Analiza declarațiilor martorului de la etapa urmăririi penale, la care a apelat prima instanță, denotă că acestea nu pot fi considerate utile și concludente în sensul constatării vinovăției condamnatului. Dimpotrivă, comportamentul martorului la prima etapă procesuală denotă clar, că condamnatul nu a comis infracțiunea incriminată.

În acest sens sunt relevante următoarele argumente:

Pentru prima dată, martorul Dorogan Mihail a fost audiat la data de 08.03.2017, aceste declarații diferă esențial de cele reținute de instanța de judecată. Or, martorul nu a declarat că până la producerea incendiului a văzut careva persoane la locul infracțiunii. A relatat, că aflându-se la serviciu, în calitate de paznic, a „*observat la monitor*”, că „*un automobil din ograda blocului locativ era în flăcări*”. Ulterior, după ce au fost stinse flăcările, a verificat înregistrările video și a văzut, că o persoană necunoscută s-a apropiat de automobilul Audi Q 5 și peste aproximativ 10-15 secunde a plecat, după care automobilul „*a luat foc*”. Din aceste declarații rezultă, că martorul nu l-a văzut pe viu pe făptași sau persoana care s-a apropiat de automobilul incendiat; a văzut persoana respectivă doar pe înregistrările video. Aceste declarații corespund cu explicațiile administrate imediat după producerea incendiului (vol. I f.d.43).

La faza urmăririi penale, următoarea audiere a martorului Dorogan Mihail a avut loc la data de 29.06.2017 (*vol. I, f.d.111 coroborat vol. I f.d.140*). De această dată, martorul a declarat că a văzut o persoană în curtea blocului până la producerea incendiului și a descris-o: „*de gen masculin ..., care era îmbrăcată în pulover de culoare întunecată cu o inscripție de culoare albă pe piept și cu glugă pe cap, pantaloni*

de culoare întunecată ... înălțime 1.73 cm - 1,75 cm., corpulentă sportivă, față ovală, nasul lung, cu bărbie”. Aceste declarații urmează a fi analizate în coroborare cu declarațiile date de martor în timpul acțiunii procesuale privind recunoașterea persoanei (*procesul-verbal din 09.08.2017, vol. I f.d.131-132*). Astfel, martorul Dorogan Mihail a recunoscut persoana despre care a relatat în declarațiile din 29.06.2017, care ar fi avut atribuție la incendierea automobilului, însă această persoană este alta decât Rotaru Ion (*care avea numărul de identificare 4*), persoana recunoscută de martor avea numărul 2. Contrar celor enunțate, organul de urmărire penală nu a investigat dacă persoana la care a indicat martorul Dorogan Mihail (*alta decât Rotaru Ion*) a avut sau nu aportul la comiterea infracțiunii. Aceasta, chiar dacă Rotaru Ion pe tot parcursul procesului penal a negat categoric implicarea sa la comiterea faptei penale, a indicat că are alibi (*pe care procurorul nu le-a combătut*).

Evidențiază că, instanțele de judecată, în special instanța de apel care avea obligația să asigure un control jurisdicțional efectiv, nu și-a realizat atribuțiile, cel puțin, în partea ce ține de respectarea criteriilor ce asigură echitatea procesului penal, cum ar fi aspectele legate de „calitatea probelor”, „ponderea probelor”, în esență, viciile fundamentale enunțate se datorează erorilor grave de fapt generate de „denaturarea probelor”, iar în consecință, lansarea unor concluzii eronate asupra realității.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat de partea apărării ca fiind inadmisibil.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce urmează.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ

au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarată în speță, aceasta este bazată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

În esență, argumentele părții apărării se axează pe poziția că instanța de apel, examinând apelul părții apărării și argumentele aduse în susținerea dispunerii achitării inculpatului, contrar materialului probator prezentat la dosar a dispus respingerea apelului cu menținerea sentinței, întemeindu-și soluția în baza aceluiași argumente formulate de către prima instanță, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel expuse la pct. 3.2. al prezentei decizii.

Colegiul penal lărgit analizând decizia contestată menționează că, respingând apelul părții apărării, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi admise ori respinse ca probe.

Cu referire la temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către partea apărării, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor apărării, inclusiv și asupra argumentului, că prin acțiunile sale inculpatul Rotaru Ion a comis anume infracțiunea prevăzută de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu semnele calificative: deteriorarea intenționată a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere.

La acest segment, instanța de apel a reprodus unele repere teoretice privind componența infracțiunii prevăzute de art.197 alin.(2) lit. a) Cod penal, așa cum a calificat fapta inculpatului prima instanță, menționând că susține poziția ultimei, însă, fiind abilitată cu împuterniciri de a judeca fondul cauzei, instanța de apel urma să motiveze complet și obiectiv argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului, oferind un răspuns motivat asupra invocărilor părții apărării în calitate de apelant.

Astfel, cu referire la versiunea prezentată de partea vătămată Ciobanu Aurel, cât și de martorii Dorogan Mihail, Croitor Alexandru, Savin Gheorghe, privind derularea evenimentelor petrecute la data comiterii infracțiunii, instanța de apel a preluat identic cele reținute de prima instanță, reproducând în conținutul deciziei pasaje din depozițiile martorilor, însă nu a intrat în esența faptelor descrise de aceștia inclusiv în coraport cu învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu, or, instanța de apel a fost sesizată pe

segmentul de judecare pe poziția de achitare a inculpatului de la învinuirea înaintată prin rechizitoriu.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel s-a limitat doar la preluarea constatărilor primei instanță, însă fără a înfăptui o analiză minuțioasă și completă a tuturor circumstanțelor cauzei, importante pentru justa soluționare a cauzei.

De altfel, din analiza textului deciziei supuse recursului, se atestă că, instanța de apel a trecut în revistă probatoriul administrat în dosar fără a oferi aprecierea acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, reținând aceleași probe care au fost cercetate în prima instanță, și anume: *declarațiile părții vătămate Ciobanu Aurel, declarațiile martorilor Dorogan Mihail, Croitor Alexandru, Savin Gheorghe, procesul - verbal de cercetare la fața locului din 08 martie 2017 (vol. I, f.d.15-20), actul de constatare a incendiului din 08 martie 2017 (vol. I, f.d.41), procesul-verbal de cercetare la fața locului a incendiului din 09 martie 2017 (vol. I, f.d.42, 46- 47), încheiere pe baza incendiului ce s-a produs la 08 martie 2017 la autoturismul de marca „Audi Q 5” numerele de înmatriculare XXXX, parcat în curtea blocului locativ din str. Xxxx, (vol. I, f.d.48), procesul - verbal de examinare a imaginilor video din 30 martie 2017 (vol. I, f.d.69 - 77), raportul privind analiza operațională a informațiilor dispuse în baza cauzei penale 117020380 din 14 iunie 2017 (vol. I, f.d.59 – 64), raportul privind analiza operațională a informațiilor dispuse în baza cauzei penale 17020380 din 27 decembrie 2017 (vol. II, f.d.80 – 117), descifrările convorbirilor telefonice ridicate la 20 decembrie 2017, de la companiile „Moldtelecom” SA, „Moldcell” SA și „Orange” SA (vol. II, f.d.118), procesul - verbal de confruntare între bănuitul Rotaru Ion și partea vătămată (civilă) Ciobanu Aurel din 07 noiembrie 2017 (vol. II, f.d.30 - 33), informațiile extrase de pe telefonul mobil de model Iphone model 4S cu nr. IMEI:xxxx ce aparține martorului Savin Gheorghe, scrisoare ÎM „Orange Moldova” SA cu referire câte cifre din numărul IMEI se indică în răspunsurile eliberate de organele de drept, copia procesului - verbal de ridicare din 24 iulie 2019 din care s-a ridicat benevol de la ofițerul de urmărire penală a Serviciului accidente rutiere a Secției coordonare activității de urmărire penală, inspector superior Patrașcu Andrian cartela sim cu inscripția companiei Orange imprimată într-un semn sub formă de pătrat de culoarea oranj având un număr în afara semnelor cu următoarele cifre „1701” după care mai jos „1366”, după care mai jos „3553” după care mai jos „4”. Alte careva inscripții pe cartela sim ridicată lipsesc, instanța de apel nu a apreciat corespunzător admisibilitatea acestora, în acest sens argumentele părții apărării potrivit căruia: „... fiind audiată pretinsa parte vătămată a indicat doar circumstanțele când și unde a parcat automobilul său, care ulterior a fost incendiat, nu a văzut însuși fapta incendierii, presupune că această fapta a comis-o inculpatul din motive de răzbunare, însă confirmă totodată că amenințări directe în acest sens din partea inculpatului nu au fost, indică doar la faptul primirii unor mesaje în acest sens chipurile din partea inculpatului - or, aceste declarații în ansamblu nu probează nici în mod direct sau indirect careva relevanță sau vinovăție a inculpatului la fapta incriminată; fiind audiat în ședința de judecată martorul, care la acel moment activa în calitate de paznic în curtea unde a fost parcat și ulterior incendiat automobilul părții*

vătămate, acesta a declarat, precum că nu a văzut nemijlocit momentul incendiului automobilului menționat, iar referitor la recunoașterea după fotografie a inculpatului în calitate de făptuitor — nu a menținut aceste declarații în instanța de judecată, indicând în acest sens că nu a văzut nemijlocit fața acelei persoane pe care ar fi văzut-o în seara producerii incidentului invocat, concretizând că a surprins acea persoană la un loc unde era întuneric și nemijlocit nu a avut posibilitatea de a vedea fața acelei persoane, or, în acest sens, cum putea acest martor să-l recunoască pe inculpat după fotografie în situația în care nu a văzut fața acelei persoane pe care ar fi surprins-o în acea seară - or, aceste declarații în ansamblu la fel nu probează careva relevanță sau vinovăție a inculpatului, iar proba administrată la etapa efectuării urmăririi penale privind recunoașterea inculpatului după fotografie - decade pe motiv, că nu a putut fi confirmată în instanța de judecată; declarațiile așa-numitului martor sub acoperire — fiind audiat acesta a declarat doar faptul, precum că ar fi avut o discuție telefonică cu pretinsul complice al învinuitului și care, chipurile, în cadrul acestei discuții telefonice ar fi confirmat careva relevanță a inculpatului Rotaru Ion la incendierea automobilului menționat; în același timp acest martor sub acoperire nu a putut proba prin alte probe însuși faptul, că a avut loc într-adevăr o asemenea discuție telefonică, când și în ce circumstanțe, or, aceste declarații nu pot fi reținute ca fiind relevante speței, deoarece nu confirmă în mod direct careva relevanță sau complicitate a inculpatului Rotaru Ion la incendierea automobilului; cu privire la cartela telefonică sim și probele derivate din ea, indică în acest sens, fiind audiat în ședința de judecată însuși ofițerul de urmărire penală, care a administrat această cartelă telefonică sim în calitate de mijloc material de probă în prezenta cauză penală a declarat, precum că această cartelă telefonică sim ar fost depistată în cadrul percheziției în automobilul inculpatului Rotaru Ion, însă nu a fost indicată și inclusă în procesul-verbal al percheziției menționate, deoarece nu era convins la acel moment asupra faptului, dacă această cartelă telefonică este sau nu relevantă la materialele prezentei cauze penale; în continuare declară, precum că această cartelă telefonică sim a păstrat-o în safeu câteva luni, ca mai apoi să o transmită următorului ofițer de urmărire penală, care a preluat anchetarea prezentei cauze penale, or, reieșind din prevederile procedurale cu privire la procesul-verbal al unei anumite acțiuni de urmărire penală, precum și din prevederile procedurale care prevăd procedura de efectuare a percheziției, urmează să constate cu statut imperativ, că în procesul-verbal al acțiunii de percheziție se indică doar circumstanțele de fapt și de drept, respectiv obiectele depistate în cadrul percheziției, cu respectarea în mod imperativ a procedurii stabilite în acest sens de Cod procedură penală, or, faptul că această cartelă telefonică sim nu a fost indicată în conținutul procesului-verbal menționat la momentul întocmirii lui - pune în discuție modul de apariție a acestei cartele telefonice sim, precum și administrarea ei ulterioară în calitate de mijloc material de probă, or, în situația în care această cartelă telefonică sim a fost administrată la materialele prezentei cauze penale în condiții dubioase și cu încălcarea flagrantă a prevederilor procedurale, care prevăd modul de efectuare a unei percheziții și de întocmire a procesului-verbal de percheziție — aceste circumstanțe de fapt și de drept duc la nulitatea ei în calitate de mijloc material de probă, ca fiind administrată cu încălcarea procedurii stabilite, precum și nulitatea probelor care decurg din ea, adică a informațiilor prelevate de pe această cartelă, inclusiv interpretarea în calitate de probă a mesajelor telefonice invocate în actul de învinuire ca fiind expediate,

chipurile de către inculpat către partea vătămată, iar, odată fiind administrată cu încălcarea procedurii stabilite - această cartelă telefonică sim nu poate fi admisă în calitate de mijloc material de probă, or, la fel nu pot fi admise în calitate de probe informațiile prelevate de pe această cartelă telefonică sim”, nu și-au găsit răspuns în decizia instanței de apel, or, sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La acest aspect, instanța de apel nu a oferit un răspuns motivelor invocate în apelul părții apărării cu privire la admisibilitatea unor probe în respectivul proces penal.

Având la bază argumentele expuse supra, Colegiul penal lărgit consideră pripite concluziile instanței de apel de a menține sentința fără modificări, or, instanța de apel nu a cercetat fondul cauzei și apelul declarat de apărare, nu s-a expus asupra probelor administrate în speță, referindu-se superficial asupra acestora, fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fără a se expune concret care din probele prezentate se resping sau se admit, așa cum se stipulează în art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că, temeiul de casare invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, s-a adeverit, întrucât decizia atacată de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel a părții apărării, totodată decizia atacată nu cuprinde expunerea motivelor pe care se întemeiază soluția.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurenți și prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu

cerințele legii, să dea apreciere cuvenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului precum și calificării faptei și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Rotaru Ion, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Rotaru Ion xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 03 decembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion

Opinie separată

a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe Rotaru Ion Xxxx

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Rotaru Ion, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui Rotaru Ion Xxxx, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că, recursul ordinar declarat de avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului, urma a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020.

3. Având în vedere materialele cauzei, considerăm corectă și conformă soluția instanței de apel în decizia din 28 octombrie 2020, prin care a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Harunjen Artur în numele inculpatului, admise apelurile declarate de către partea acuzării și de către partea vătămată Ciobanu Aurel, casată parțial sentința, în partea aplicării art. 90 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare, aplicată în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal în privința lui Rotaru Ion, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Rotaru Ion, privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, **noi judecătorii Cobzac Elena și Timofti Vladimir** constatăm că motivele reflectate în recurs și opinia subiectivă a recurentului asupra nevinovăției inculpatului, nu constituie temei de intervenire în procedura precedentă. Mai mult, esența criticilor aduse în recursul ordinar au constituit obiect de discuție în cadrul examinării apelurilor, asupra căror instanța s-a expus motivându-și soluția detaliat potrivit pct. 5 al deciziei adoptate, concluzionându-se asupra faptului că, Rotaru I. corect a fost condamnat în baza art. 197 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Sub un alt aspect, se impune precizarea că, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate.

Reieșind din materialele dosarului, se atestă că, instanța de apel a stabilit cert că, la examinarea cauzei în prima instanță, corect a fost apreciat întreg probatoriu în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea lui **Rotari Ion Xxx** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiind prezente în acțiunile lui elementele constitutive ale infracțiunii în cauză. Astfel, decizia instanței de apel cuprinde răspunsuri referitor la prezența în acțiunile inculpatului a laturii obiective și subiective a infracțiunii de deteriorare intenționată a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, considerăm că instanța de apel s-a expus argumentat și la criticile avocatului referitor la faptul că, inculpatul nu a comis infracțiunea în cauză și că din înregistrările video nu poate fi identificată persoana. Astfel, acestea au constituit obiect de discuție în cadrul instanțelor de fond asupra cărora instanțele de judecată s-au expus suficient și argumentat, deoarece au constituit linia principală de apărare în cadrul prezentului proces penal și cărora le-au fost acordate o atenție deosebită, precum rezultă din materialele cauzei și hotărârile adoptate în speța dată. Deci, reieșind din lucrările dosarului, nu ne putem îndepărta de la concluziile privind confirmarea existenței faptei prejudiciabile care constă în acțiunea de incendiere a automobilului ce aparține părții vătămate Ciobanu A., instanța de apel reținând în acest sens declarațiile părții vătămate, care a menționat că, *după incendiu a primit niște mesaje dubioase, din discuții l-a recunoscut pe Rotaru I., pe ultimul îl cunoștea, declarațiile martorului cu date cifrate Croitoru A., care a indicat că, pe data de 09 martie, Savin M. l-a contactat și l-a întrebat dacă nu cunoaște despre faptul că, a luat foc ceva în Chișinău și că "Giani" s-a achitat complet cu el și a făcut totul foarte atent, declarațiile inculpatului, care a declarat că, toți prietenii îl numesc "Giani", procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 30 martie 2017, potrivit căruia, fiind examinate imaginile video din data de 08 martie 2017 (mijloc material de probă în cauza penală nr.2017020380), de la camera de supraveghere video instalată în exteriorul blocului locativ situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxx. În înregistrarea vizualizată, la ora 03.33.13 sec. și ora 03.40.13 sec. se observă deplasarea unei persoane cu glugă pe cap și cu un pachet în mână. În continuare la ora 03.41.19 sec. se observă cum persoana cu gluga pe cap și un pachet în mână se deplasează din direcția blocului locativ spre un automobil, după care la ora 03.41.43 sec. automobilul de culoare întunecată izbucnește în flăcări, iar dintre automobile iese persoana și fuge din direcția automobilului care a luat foc, în direcția camerei de supraveghere (vol. I, f.d.69 -77); declarațiile martorului Dorogan M., care a indicat că în anul 2017, se afla la*

serviciu în sectorul Rîșcani, lucra la un bloc locativ în calitate de paznic, noaptea pe la orele 03:00 l-a văzut pe inculpatul Rotaru I., l-a întrebat de ce stă acolo, la care ultimul a zis că a greșit ceva și a plecat, apoi a observat că a luat foc un automobil și că cineva fugea pe stradă. Persoana care fugea și s-a rătăcit în curte era îmbrăcată la fel ca Rotaru I., avea barbă. La recunoscut anume pe Rotaru I. ca fiind cacea persoană după statură și după siluetă, deși nu a văzut fața acestuia.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dâșii au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) lit. e) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident și în prezenta speță.

Totodată considerăm, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanțele de fond, rezultă din probele acumulate la prezenta cauză, careva încălcări procedurale, pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare considerăm că toate criticile din recursul declarat de avocatul Harujen Artur în numele inculpatului, urmează a fi respinse.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Harunen Artur în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Rotaru Ion Xxxx**.

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir